

דף קו.

ח"מ סימן ריח סעיף טז עין משפט א.ב.

טו. מכיר לו בית כור וסימן מצריו פיהת שתות או הותיר שתות לאו כלום^ז, אבל פיהת יתר על שתות ינכה לו מהדמים^ח, ואם יותר על שתות יתן הלוקח דמים או קרקע הכל לפि השיוור אם הנשאר בשדה פחות מט' קבין ובגינה פחות מחצי קב, וגם לא יהיה סמוך לשדותיו של המוכר הרי מחזיר לו הלוקח דמים.

דף קו :

ח"מ סימן ריח סעיף טז עין משפט א.ב.

טז. המוכר לחבירו שדה שהлокח מכיר אותה והורגלה בה, אף' אמר לו יש במדתה מאותים ולא מצא אלא מאה וחמשים הגיעתו כמוות שהייא^ט, שהרי ידע וקיבל עליו ומה שאמר לו מאותים היינו שהוא שווה^י כמוו אחרת שיש במדתה מאותים.

ח"מ סימן קעג סעיף ב עין משפט ג.

ב. חלקו בגורל נתקימה החלוקת^כ.

ז. ממשנה ב"ב ק"ו ע"א, וכרב הונא דשתות עצמו כפחות משתות. אבל אמר לו כור שיש לי במקומם "פלוני" וסימן מצריו או העמידו עליו ואמר לו בית כור "זה" אני מוכר לך אף' פיהת יתר על שתות או הותיר הגיען.

ח. פירוש ינכה כל הפחות אף השთות כדיין פיהת יתר מרובע בטיעף ח' וי"א.

ט. שם ב"ב ק"ו ע"ב, ואפי' מצאה מחצית הגיען, כי"כ הרשב"א שם, וכותב בשם"ע ס"ק מ"ז שלא מצאי מי שחולק עליו, והימה שהמחבר והרמ"א לא הזכירו דעתו.

ל. וכותב הטור בשם הרשב"ס שם ד"ה אל שאין צריך שייהה טוב, ולהסביר מקחו אמר כן, ולזה הסכימים הлокח וגם בזה תמה הסמ"ע בס"ק מ"ח מדוע סתם המחבר בזה.

כ. מביריתא ב"ב ק"ו ע"ב, ורמב"ם פ"ד משכנים הילכה י"א. ופירש ה"ה שם לאחר שעלה הגורל לאחד מהם נתקימה החלוקת כגון שסכימו שייחלוני לפי סדר תולדותן שמעון אחר רואבן ולוי אחר שמעון, וכיון שעלה הגורל לרואבן קנה שמעון בחיל הסמוך וכן כולם. ופירש הרשב"ס שגורל קונה דבהתיא הנאה דשמי להדי לחלק ליטול כל אחד חלקו ואיןם

* והרא"ש כתב אכן הגורל קונה רק מבדר החלקיים **ל** ואם החזיק אחד בחלוקת אחורי הגורל החלוקה קיימת.

הו"מ סימן קעה סעיף ג עין משפט ד.

ג. שני אחים שהלכו ובא אח"כ אח שלא היה ידוע בטללה החלוקה **ל** כיוון שהיתה בטעות.

חפצים עוד בשותפות, גמרו בדעתם ומקנים זה לזה כדי שלא יהיה עוד עיכוב בדבר. סמ"ע ס"ק ד'. ועיין בנתיבות ס"ק ב' בחידושים. ועיין בפ"ת ס"ק א' בדיני הגורל.

ל. הרא"ש בתשובה כלל צ"ח סי' ב'.

מ. פלוגתא דרב ושמואל ב"ב ק"ז ע"ב ואיפסقا הלכתא כרב שבטללה החלוקה שם בק"ז ע"א.